

saa paa Planen skitseret Bolig til 3 Professorer. De fandtes heller ikke paa den anden Plan. Ganske vist er der kommet et Par Anstalter til, som ikke fandtes der tidligere, men dog synes det lidt meget med de 3 Professorer boende paa Hospitalet; ogsaa derom kunde jeg ønske at høre den højtærede Kultusministers Mening. — Jeg skal ikke opholde mig videre herved, men slutte med at udtale Haabet om, at Lovforslaget, saavel i Videnskabens som i Humanitetens Interesse, maa blive gennemført allerede i denne Samling. Der er Trang dertil, denne Opgave bør ikke lægges til Side; men man bør arbejde paa den af al Kraft.

Dinesen: De anerkendende Udtalelser, der fra forskellige Sider ere fremkomne med Hensyn til den Virksomhed, der udfoldes paa det nuværende Frederiks Hospital, kan jeg i alle Henseender give min Tilslutning. Jeg har — jeg havde nær sagt desværre — af direkte Erfaring tilstrækkelig Indseende i, at der arbejdes paa en saadan Maade, jeg kan sige, fra alles Side, at de ogsaa fortjene at komme til at arbejde under bedre Vilkaar end dem, hvorunder de nu arbejde. Dette være sagt baade under Hensyn til Lægerne og under Hensyn til hele den Betjening, der har sin Virksomhed der for de syge Mennesker. For saa vidt kan jeg ogsaa erkende, at det er nødvendigt, at vi komme til at opføre et nyt Hospital, derimod er jeg ikke saa enig med de ærede Medlemmer i, at det just vilde være nødvendigt at flytte Hospitalet. Man vilde jo ogsaa meget vel kunne komme til at foretage en Ombygning paa den Plads, hvor Hospitalet nu ligger. Selvfølgelig maatte man da erhverve nogle Nord for Hospitalet liggende Ejendomme, men selv om disse maatte blive kostbare, vilde det dog kunne gøres med en betydelig mindre Udgift end den, hvorom der her er Tale. Og dette saa meget desto mere som vi for faa Aar siden have erhvervet Bygninger til at fyldestgøre forskellige af denne Anstalts Ojemed, for saa vidt den er Undervisningsanstalt. Jeg tror ikke, at den Grund, paa hvilken Hospitalet ligger, er saa daarlig, som det fra flere Sider er angivet, og jeg tror heller ikke, som det blev anført af den første ærede Taler, at det er rigtigt, at Hospitalet ligger midt i Byen, og at det derfor er forbundet med Vanskeligheder. Men jeg erkender, at, som Tilstanden i det hele er, nytter det ikke at stille sig paa dette Standpunkt. Jeg tror heller ikke, vi naa til en Ombyg-

ning af Hospitalet, hvis vi nu rejse Spørgsmaalet om at blive paa den gamle Plads. Saaledes som Stemningen er, og saaledes som dette Forslag nu er forberedt, skønner jeg derfor ikke rettere end, at vi maa bygge et nyt Hospital paa den Plads, som der nu er Tale om, og jeg skal derfor lade hele dette Spørgsmaal om at forblive paa den gamle Plads ligge.

I de Forslag, der tidligere have foreligget, har der, som anført af det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Rørdam), været Tale om et betydeligt større Antal Senge end det, der nu er Tale om. Jeg er i den Henseende tilfreds med Forslaget. Jeg kan ikke som den sidste ærede Taler erkende, at det skal være en Stats-sag at bygge et Hospital med et betydeligt større Sengeantal end det, her er Tale om. Det er meget muligt, at der kan blive Mangel paa Hospitalsplads i Hovedstaden, og maaske er det allerede nu, men det maa saa være Københavns Kommunes Sag at drage Omsorg for at afhjælpe en saadan Mangel. Gennem en Række af Aar har det jo været Kommunernes Sag hele Landet over at bygge Hospitaler. Der er næppe noget Amt, der ikke nu har sine 4—5 Hospitaler fordelte paa forskellige Steder, og gaa vi til de større Byer, have de jo alle eet og somme to Hospitaler. Kommunerne have selv erkendt, at det var en Opgave, de maatte tage op, og den er bleven taget op. Derfor spiller det heller ikke en saa stor Rolle, som det synes, naar Ministeren i Forslaget pointerer, at Rigshospitalet foruden at være et Hospital, der optager Patienter fra København, tillige skulde optage Patienter fra hele det øvrige Land. Hermed vil jeg naturligvis ikke have sagt noget som helst mod det, Ministeren udtaler gennem Lovforslaget, at Hospitalet skal aabne sine Døre for Patienter fra hele Landet. Det betragter jeg som en Selvfølge, det er ogsaa krævet til alle Tider, og for dette Krav blev der i sin Tid givet efter fra Administrationens Side, da man gik ind paa at optage fra hele Landet Patienter, der led af Sygdomme, som krævede videnskabelig Hospitalsbehandling. Men samtidig med, at det er et Hospital, maa det særlig pointeres, at det er en Læreanstalt for vorde Læger, at det altsaa faktisk er en Del af Universitetets Undervisning, der drives gennem denne Institution, og det er jo det, der paalægger os at tage Hensyn, som fører ud over, hvad der er nødvendigt for Hospitalet i og for sig.

Hvad nu det foreliggende Lovforslag angaar, da er det tidt nok fremhævet af